

För information kontaktar du:
Shauna Schuda
PR-chef för Lions International
630-468-7075
Shauna.Schuda@LionsClubs.org

För omedelbar publicering

Yetka Yağiz Demirtas, elev i 6:e klass från Turkiet tar hem första priset i Lions Internationals uppsatstävling om fred

(Oak Brook, USA) - Yetka Yağiz Demirtas, en 12-åring från Ankara i Turkiet, har en detaljerad förståelse för vad fred är. Han satte pennan till pappret för att skriva ut sina idéer för världen att läsa i sin prisbelönta uppsats *Drawers of my mind*. Den skildrar vilka komplicerade inre samtal vi ofta har med oss själva om vad som förväntas av oss, och hur vi kan vara de bästa versionerna av oss själva varje dag.

"Lions Internationals uppsatstävling för fred ger unga människor möjlighet att inte bara skriva, utan också att förverkliga sina tankar", säger Dr. Patti Hill, internationell president för Lions International. "Yetkas tankeväckande ord visar att kraften att förändra världen inte bara ligger i det vi kan se, utan i det vi vågar drömma om och åstadkomma i samhällen överallt".

Lions Internationals uppsatstävling om fred skapades för att ge unga människor med nedsatt syn möjlighet att uttrycka sina känslor om fred, och tävlingen genomförs av många klubbar runtom i världen. Lions medlemmar samarbetar med lokala skolor och familjer för att hitta unga människor som är intresserade av att delta och som skulle kunna ha nytta av detta program.

"Fred är universellt, det har inget språk, religion, ras eller nation. Det är något som alla har gemensamt", säger Demirtas. "Livet kanske inte alltid ger dig det du vill ha, men det är nödvändigt att ta steg med beslutsamhet och utan att bli trött".

Den vinnande uppsatsen valdes med anledning av dess originalitet, utformning och tolkning av tävlingens tema "Våga drömma".

Lions Club Istanbul Altintepe sponsrade den lokala tävlingen som gav denna talangfulla sjätteklassare möjligheten att delta i detta globala evenemang och dela sina ord om fred med världen. I sin uppsats delar Demirtas med sig av tanken att alla människor på jorden har ett vardagsschema, men bortom de dagliga uppgifterna finns ett mycket större uppdrag: att vara en bra elev, vän och familjemedlem, leva med ett öppet hjärta och sinne, och vara villig att lyssna, lära och växa.

"Jag tänker alltid på försoning – om det finns något som kan rädda oss så borde det vara en värld där alla har lika rättigheter i livet och vi lever i fred", säger han. "Detta kommer bara att utvecklas med yngre generationer. Om alla känner till och respekterar sina rättigheter och skyldigheter kommer det att finnas en värld där alla lever i fred."

På fritiden tycker Demírtas om konst, körsång och att simma och läsa poesi, och han hoppas kunna bli historieprofessor och paleontolog när han blir stor. Som vinnare i tävlingen kommer han att erhålla USD 5 000, en utmärkelse och en inbjudan att delta som en VIP i ett större evenemang med Lions International. Gå till lionsclubs.org/sv/peace-essay för att läsa Demírtas uppsats och lära dig mer om tävlingen.

Lions Clubs International är världens största serviceklubborganisation, som består av mer än 1,4 miljoner män och kvinnor i 200 länder och geografiska områden runtom i världen. Lions skapade uppsatstävlingen om fred för att skapa en anda av fred och internationell förståelse bland unga människor i hela världen.

Förstapristagaren i Lions Internationals uppsatstävling för fred 2023-2024

Yetka Yağiz Demírtas, 12 år

Drawers of my mind

Idag samlade jag allt mitt mod för en lång resa: jag öppnade mitt sinnes byrålådor.

Jag började med den översta lådan eftersom de mest använda sakerna alltid ligger överst. Där såg jag vardagliga ämnen: vad man ska göra, studera, äta, borsta tänderna och många andra liknande saker. Men detta är inte huvudsyftet med min upptäckt. Så jag stängde den första lådan försiktigt.

Det var den andra lådans tur. Jag sa "låt oss hitta det den här gången". Där fanns lite olika saker. Det som jag behåller som minnen och symboliska föremål som har präglat mig. En nyckel som mina föräldrar gav mig för att öppna dörren. Fast jag kommer ju aldrig hem ensam. Men så insåg jag att den var menad att berätta för mig att detta är mitt hem och att jag är en del av detta hem.

Därefter såg jag anteckningsboken som min far hade gett mig när jag fyllde nio. På första sidan hade han skrivit: "Min son, min stolthet, min kära... Jag tror att du kommer att föra många sidor med anteckningar, som de i den här anteckningsboken, och bli en mycket framstående vetenskapsman. Önskar dig lycka till, jag älskar dig. Din far".

Som dagens tolvåriga Yekta Yağiz förstår jag att min far gav mig en mycket värdefull gåva: sitt förtroende.

Med den här insikten gick jag vidare till den tredje byrålådan i mitt sinne. Den här gången öppnade jag den med större spänning. Och insåg snart att den var kolsvart. Men svart behöver inte alltid betyda mörker. Jag tittade djupt in i mitten av det svarta. Jag kom ihåg hur alla ständigt säger till mig att "jag kan inte göra det, var försiktig, det är svårt". Då lyste en strimma av hopp upp i mina ögon som sa: "Var inte rädd, Yekta! Våga drömma!"

Jag vågade att se genom mitt hjärta mitt bland de som är "verkligt blinda", som stängt sina ögon för hopp och fantasi. Jag lyfte huvudet mot himlen och drömde. Jag kunde inte se färger, som de sa, men jag lade till tusen färger till regnbågen i min fantasi. Vitt är inte alltid ljust, och svart är inte alltid skrämmande. Allt detta är missuppfattningar som ligger och skräpar i våra tankar.

Jag hade inte en fjärde byrålåda. Vi kan inte alltid hitta en ny låda för att börja om. Men jag kan fylla den tomma svarta lådan med drömmar. Det är vad jag gör nu. Det som jag har gjort hittills och mitt självförtroende har bevisat att jag är på rätt spår.

Jag är på väg att bli forskare, så som min far har önskat. Detta kan kanske betraktas som en dröm för en synskadad person. Men jag har modet att få det att hända. Idag är jag en bra simmare och en bra löpare. Det hände enbart för att jag drömde om att jag skulle lyckas. Nu är det dags att fortsätta "våga drömma" utan att låta någon stoppa mig. Min resa är full av hopp. Och det är DET SISTA SOM ÖVERGER EN.